

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.062/2023/6.

A felperes:

felperes neve Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Pelle Béla Tamás ügyvéd (jogi képviselő címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Balázs Imre ügyvéd (jogi képviselő címe)

A per tárgya:

Ingatlan birtokba adása és használati díj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.G.20.126/2022/15.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes, 5.G.20.126/2022/23.

R É S Z Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy a jelen részítélet meghozatalától számított 60 napon belül fizessen meg 48 000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A település neve hrsz6/15. helyrajzi szám alatti ingatlan a felperes egyszemélyi tulajdonosának, a perben nem álló személy 1 nevenek a tulajdonában áll. Az ingatlannal összefüggésben személy 1 neve 2021. július 13-án egy "Megbízás - felhatalmazás" című okiratot állított ki, amelyben úgy nyilatkozott, megbízza és felhatalmazza a felperest, hogy az ingatlant használó alperestől használati díjat szedjen be, vagy bérleti szerződést készítsen elő és a bérleti díjat beszedje visszamenőlegesen is.

[2] A felperes tulajdonában állnak a hrsz1./1. helyrajzi szám alatti, valamint a hrsz2-12-14 helyrajzi szám alatti ingatlanok, melyek utak. Az ingatlanok a település nevei ún. telep neve telep elnevezésű, állattartási célú ingatlankomplexum részei.

[3] Az alperes egy korábbi bérleti időszakot követően 2012-ben adásvétel útján megszerezte a település nevei hrsz2/14, hrsz3/3., hrsz3/14, hrsz4/173. hrsz3/2, hrsz3/4, hrsz2/2, hrsz5/1. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanok tulajdonjogát, ahol több épületben nagyüzemi baromfitenyésztést folytat.

[4] A hrsz2/4. helyrajzi számú épület a hrsz2/14 helyrajzi számú úton, a hrsz2/3. helyrajzi számú épület a hrsz2/13 hrsz.-ú, a hrsz2/2. helyrajzi számú épület pedig a hrsz2/12. helyrajzi számú, felperesi tulajdonban lévő úton közelíthető meg, ezek az ingatlanok nincsenek megfelelően összekötve közúttal.

[5] A hrsz1./1. helyrajzi szám alatti ingatlan a felperes tulajdonában áll, azon található egy aggregátor, melyet az alperes áramkimaradás esetén szükség szerint áramfejlesztésre használ, mellyel a telep többi részének, építményeinek áramellátását

biztosítja. Alperes az ingatlant ennek az aggregátornak a karbantartása, javítása érdekében veszi igénybe.

[6] A fenti használati viszonyok kialakulásának előzményeként a felperes jogelőde, az A... Kft. mint bérbeadó és az alperes, mint bérlő bérleti szerződéseket kötöttek, melyekkel alperes 2006-ban bérbe vette személy 1 nevetől a hrsz2/3, hrsz6./4, hrsz2/14, hrsz3/2, és az ugyancsak perben nem álló személy 2 neve tulajdonostól pedig a hrsz2/2 helyrajzi szám alatti ingatlanokat, amelyeken már ekkor baromfitelepet működtetett. 2012. június 30-án a felperes eladta az alperesnek a hrsz2/14., hrsz2/3, hrsz4/173, hrsz3/2, hrsz2/4, hrsz5/1. helyrajzi szám, majd 2013. február 1-jén a hrsz3/14. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokat, valamint az egyes ingatlanokon található technológiát képező ingóságokat. Az alperes a felperes tulajdonában maradt ingatlanokat (köztük a per tárgyát képezőket) a bérlet tartama alatt, majd az adásvételt követően is használta, a használatért díjat nem fizetett.

[7] A felperes 2019. február 25-én közölte az alperessel, hogy a tulajdonában álló ingatlanokat hasznosítani akarja, ezért felhívta, hogy nyilatkozzon, kívánja-e bérbe venni vagy megvenni azokat. A többszöri írásbeli megkeresés ellenére az alperes nem nyilatkozott. A felperes 2022. február 27-én kelt levelében az alperest felhívta, hogy ha az ingatlanokat nem veszi bérbe, azokat 2022. március 10-éig adja a birtokába.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetében kérte, kötelezze a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2014. 01.01-től 2021.12.31-ig 36 613 990 forint használati díjat és annak 2018.01.01-től a jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatát;

2022. január 1-től a birtokba adásig évi 7 370 500 forint használati díjat; a 2022-re esedékes használati díj után 2023.01.01-től a kifizetésig a jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatát;

kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül ürítse ki és adja birtokba a felperesnek a település neve hrsz6/15., hrsz1./1., hrsz2/12-14. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokat.

[9] A kereset jogalapjaként a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:13. § (2) bekezdésére; 5:9. § (1) bekezdésére; az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 193. §-ára; Ptk. 5:11. §-ára, a rPtk. 195. §, 327. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[10] A felperes jogi érvelése szerint az alperes jogcím nélküli birtokos, aki emiatt részére, mint tulajdonosnak az ingatlanok birtokba adására köteles. A dolog hasznaival – használati díj formájában – tartozik a felperes felé elszámolni. személy 1 neve hrsz2/15. helyrajzi számú ingatlana kapcsán felperes állította, hogy engedményezés folytán jogosult az igényérvényesítésre.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[12] Az alperes jogi érvelése szerint a hrsz2/15. helyrajzi számú ingatlannak a felperes nem tulajdonosa, annak kapcsán birtokba adásra és használati díjra irányuló igényt nem érvényesíthet. A hrsz2/12-14 helyrajzi szám alatti útingatlanokat törvényes útszolgalmi jog alapján használja, mert a saját ingatlanait csak azokon keresztül lehet megközelíteni. A hrsz1./1. helyrajzi szám alatti ingatlanra a tulajdonát képező aggregátor javítása, karbantartása érdekében jár be, amely a telep áramellátását biztosítja. Ezen ingatlanra nézve is szolgalmi joggyakorlás történik.

[13] Az adásvételi szerződések megkötésekor abban a feltételezésben járt el, hogy a felperes, amint ahogy a bérleti szerződések tartama alatt is, a megvásárolt ingatlanok használatáért külön díjazást nem kér. Másodlagosan hivatkozott arra, a követelést a felperes 2019. május 10-én tette lejárttá, ez előtti időszakra nem követelhet használati díjat. Vitatta a használati díjigény felperes által megjelölt mértékét is.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság részítéletével a felperesnek a település neve hrsz2/15, hrsz2/12, hrsz2/13, valamint hrsz2/14 hrsz. alatt felvett ingatlanok birtokba adására irányuló keresetét elutasította. Kötelezte ugyanakkor az alperest, hogy 15 napon belül adja a felperes birtokába a település neve hrsz1./1 hrsz.-ú ingatlant.

[15] A bíróság részítéletének indokolásában elsődlegesen rögzítette, hogy a birtokláshoz való jogosultság alapján döntött a részítélettel elbírált kereseti kérelmekről a Ptk. 5:7. § (2) bekezdés alkalmazásával. A Ptk. 5:13. § (1) bekezdését idézve meghatározta a tulajdonost a tulajdonjogának tárgyán őt megillető jogi hatalom tartalmát.

[16] A csatolt okirati bizonyítékok alapján a hrsz2/15 hrsz.-ú ingatlan esetében azt találta megállapíthatónak, hogy az személy 1 neve magánszemély tulajdonában áll, a csatolt engedményezési okirat pedig tulajdoni jogosultságokat nem biztosít a felperes számára ezen ingatlan vonatkozásában, így birtoklási jogcímet sem, ekként a felperes aktív perbeli legitimációja hiányzik ezen ingatlan esetében a birtokba adás iránti kérelemhez. Ezzel kapcsolatos okiratot a per során a felperes ígérete ellenére sem csatolt, ezért a bíróság a keresetet ezen ingatlan vonatkozásában elutasította.

[17] A további ingatlanokkal kapcsolatban felperes tulajdonosi minősége nem volt kérdéses, ezekre nézve a bíróság vizsgálta azon védekezést, hogy azok ingyenesen alperesi használatba kerültek. E körben azonban írásbeli megállapodás nem született, az ingyenes használat lehetőségét az ingatlan kiürítésére és birtokba adására irányuló felperesi felhívás pedig mindenképpen megszüntette, így az alperesnek nincs őt birtoklásra feljogosító jogcíme ezen ingatlanokra nézve.

[18] A törvényes szolgalmi jogra való alperesi hivatkozást a bíróság azonban megalapozottnak találta. Idézte a Ptk. 5:160. § (1) és (2) bekezdéseit, melyekből azt a következtetést vonta le, hogy az átjárást biztosító szolgalmi jog törvény erejénél fogva keletkezik, nincs szükség ingatlannyilvántartási bejegyzésre. A szolgalmi jogi helyzet a csatolt térképvázlatok alapján nyilvánvalóan megállapítható, mivel az érintett alperesi ingatlanok csak a per tárgyát képező felperesi útingatlanokon keresztül közelíthetők meg. A bíróság hangsúlyozta, a törvényes útszolgálat nem korlátlan használatot jelent, mindazonáltal annak terjedelmét a jelen perben a kereset és az ellenkérelem korlátaira, illetve hatáskör hiányára tekintettel megállapítani nem lehetett. A bíróság azt a perben tényszerűen megállapíthatónak találta, hogy a felperes birtokláshoz való jogát az útszolgalmi jog korlátozza, ezért az ingatlanok birtokba adására irányuló keresetet nem találta megalapozottnak.

[19] A hrsz1./1 hrsz. alatti ingatlan esetében törvényen alapuló szolgalmi jog fennállását a bíróság nem találta megállapíthatónak, nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, hogy az aggregátor karbantartása, javítása miatt szolgalmi jogon szükséges a bejárás erre az ingatlanra. Ebből következően ezen ingatlan felperes felé történő birtokba adására kötelezte az alperest.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[20] A részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, mely a hrsz2/12, 13 és 14 hrsz. alatt felvett ingatlanokra vonatkozott, kérve ezek tekintetében az elsőfokú részítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének helyt adást. Jelezte, hogy a hrsz2/15 hrsz.-ú ingatlan tekintetében elállása folytán a per már megszüntetésre került, erre vonatkozó fellebbezési kérelmét ezért nem tartotta fenn. Részletes indokolással sérelmezte azon részítéleti megállapítást, hogy egy egységes ingatlankomplexum részei lennének a per tárgyát képező útingatlanok, továbbá vitatta az elsőfokú részítélet azon megállapítását, mely szerint útszolgalmi jog keletkezett a fellebbezés tárgyát képező ingatlanokon.

[21] Állította, hogy valójában az alperes birtokában tartja azokat, ezért tulajdonosként követelheti a birtokbaadást. Ez esetben hajlandóságot mutat bérleti szerződést kötni, az általa beszerzett értékebecslési adatok alapján évi 90 500 forint úthasználati díjra tart igényt. Hangsúlyozta, üzleti-gazdasági célú úthasználat valósul meg, nagyüzemi jelleggel kamionos állatszállítás és egyéb, az állattartáshoz szükséges anyagok, áruk nagytételű szállítása történik, mely túlmutat egy átlagos igénybevételen. A részére történő birtokba adás előfeltétele a használati szerződés megkötésének, amíg nincs birtokban, erre nincs meg a jogi lehetőség.

[22] Kiemelte továbbá, hogy jelen esetben nemcsak az adott ingatlan mindenkori birtokosa jár át az utakon, hanem nagyüzemi termelés okán rendszeresen harmadik személyek is igénybe veszik járművekkel az útingatlanokat, a bekötő szakaszra pedig fertőtlenítő kaput is felállítottak, mely a járművek fertőtlenítését végzi. Ez a közcélú használatot ugyancsak akadályozza.

[23] A fellebbezés kiegészítésében kitért továbbá arra, hogy bár az egyes telepek energetikai szempontból össze vannak kötve, ez nem teszi őket egy gazdasági komplexummá. Az eladásuk is külön-külön kötött adásvételi szerződések útján történt, korábban pedig nem egy jogi személy üzemeltette azokat. Sérelmezte, hogy a fertőtlenítő szerkezeten túl a bekötő főútra az alperes sorompót is felszerelt portásfülkével, ezáltal fizikai hatást tud gyakorolni arra, hogy oda ki léphet be és ki nem.

[24] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyására irányult. Tudomásul vette az elsőfokú részítéletet, mivel az abban foglalt ténymegállapítások és a levont jogi következtetések helyesek. Felhívta a figyelmet, hogy a felperes fellebbezésében új tényeloadást adott elő az osztott tulajdon vonatkozásában, mely eljárásjogi tilalom miatt nem vehető figyelembe. Helyesnek tartotta, hogy az első ingatlan esetében a perbeli legitimáció kérdésének tisztázása érdekében további határidőt a jogi képviselővel eljáró felperes nem kapott.

[25] Alperes változatlanul hivatkozott arra, hogy a perbeli ingatlanok egy állattartótelep egészének részét képezik, az önálló helyrajzi számmal ellátott ingatlanok közművei, engedélyei közösek, és a generátor révén az áramellátást illetően is össze vannak kapcsolva egymással. Az állattartási technológia, a közművek elhelyezése és alkalmazása is igazolja, hogy az egész telep funkcionális egységet alkot. Az ellenkérelemben megjelölt jogszabályok alapján az alperesnek az átjáráshoz joga van, annak gyakorisága irreleváns a felperesi fellebbezés szempontjából. Téves azon felperesi hivatkozás, hogy a per tárgyát képező utak nincsenek a birtokában, azokat felperes birtokba vette, amikor az ingatlanokat megszerezte, másrészt az alperes, illetve más személy sincs az ingatlanok birtokában, ezeket az ingatlanokat átjárási szolgalmi jog útján használják.

Az ítéltábla döntésének indokai

[26] A fellebbezés nem alapos.

[27] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók. A Pp. 370. §-a egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, amely magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét. Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen eljárási cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

[28] A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezései szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a

másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezését, vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül (Pp. 371. § b) pont), továbbá azt az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire fellebbezését alapítja (Pp. 371. § d) pont).

[29] A felperes fellebbezésében kérte, hogy az elsőfokú bíróság részítéletét az ítéltábla részben változtassa meg és kötelezze az alperest, hogy 15 napon belül adja a birtokába a település neve hrsz2/12-13-14. hrsz.-ú ingatlanokat, továbbá a részítélet indokolását változtassa meg és mellőzze a perbeli település nevei ún. telep neve telep elnevezésű, állattartási célú ingatlanok „ingatlankomplexum”-ként történő megjelölését. A fellebbezésében eredetileg előterjesztett hrsz2/15. hrsz.-ú ingatlan birtokba adását elutasító ítéleti rendelkezés megváltoztatása elleni fellebbezési kérelmét utóbb visszavonta, jelezve, hogy e tekintetben korábban elállást jelentett be, és az elsőfokú bíróság a pert már megszüntette.

[30] A fellebbezés tárgyát képező hrsz2/12-14. hrsz.-ú ingatlanok kapcsán megerősítette, ő nem akadályozta az alperest abban, hogy a perbeli ingatlanokon átjárjon, ugyanakkor a hivatkozott ingatlanok valójában az alperes tulajdonában álló, baromfitenyésztésre használt ingatlanokat a közúttal összekötő utakat jelentik, amelyeket az alperes üzleti céllal használ és elzárkózott attól, hogy a felperessel bérleti szerződést kössön az ingatlanok visszerhes használata érdekében. Kijelentette, hogy a jövőben sem kívánja megakadályozni a telepek területéről történő folyamatos átjárást, ugyanakkor a szolgalmi jog gyakorlása kapcsán nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a szolgáltatást az alperes üzleti céllal gyakorolja, a telepen dolgozók közlekedése a telepre és vissza napi rendszerességgel, valamint takarmányok, állatok szállítása történik nagyüzemi jelleggel.

[31] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 5:13. § (1) bekezdése értelmében a tulajdonost tulajdonjogának tárgyán – jogszabály és mások jogai által megszabott korlátok között – teljes és kizárólagos jogi hatalom illeti meg. A (2) bekezdés szerint a tulajdonost megilleti különösen a birtoklás, a használat, a hasznosítás, a hasznok szedésének és a rendelkezés joga.

[32] A Ptk. 5:160. § (1) bekezdése a tulajdonos jogait korlátozó törvényi rendelkezés, mely szerint a telki szolgalom alapján az ingatlan mindenkori birtokosa átjárás, vízellátás, vízelvezetés, pince létesítése, vezetékoszlopokra helyezése, épület megtámasztása céljára vagy az ingatlan mindenkori birtokosa számára előnyös más hasonló célra más ingatlanát meghatározott terjedelemben használhatja, vagy követelheti, hogy a másik ingatlan birtokosa a jogosultságából egyébként folyó valamely magatartástól tartózkodjék. A (2) bekezdés értelmében, ha valamely föld nincs összekötve megfelelő közúttal, a szomszédok kötelesek túrni, hogy az ingatlan mindenkori birtokosa földjeiken átjárjon.

[33] A Ptk. 5:162. § (1) bekezdése szerint a szolgalom gyakorlása nem vezethet mások, különösen a szolgálommal terhelt dolog használója jogainak szükségtelen sérelméhez.

[34] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közúttól elzárt ingatlan megközelítése érdekében, átjárás céljából gyakorolt szolgalmi jog a törvény erejénél fogva keletkezik [Ptk. 5:160. § (2) bekezdés]. A felperes maga sem vitatta, hogy a hrsz2/2-4. hrsz.-ú

ingatlanok használatához szükséges a hrsz2/12-14. hrsz.-ú utak igénybevétele, mivel alperes csak ilyen módon tudja megközelíteni a tulajdonában álló területeket, és az azokon álló épületeket. A felperes keresetében azt kérte, hogy az alperes adja ezen utakat a birtokába, azonban azt nem állította, hogy ezen utakat az alperes az átjárásra használaton túl egyébként valamilyen módon birtokba vette volna, csupán azt sérelmezte, hogy a hrsz1./1. hrsz.-ú (út)ingatlanon fertőtlenítés céljára szolgáló kaput létesített, és sorompót helyezett el. Ez utóbbi ingatlan birtokba adásáról az elsőfokú bíróság részítélettel rendelkezett is, melyet egyik fél sem fellebbezett meg, így az a felperes birtokába visszakerült. Amennyiben továbbra is akadályozzák őt ezen út használatában, illetőleg a fellebbezett útingatlanok használatában a hrsz1./1. hrsz.-ú úton elhelyezett alperesi berendezések eltávolítása külön eljárás tárgya lehet. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a felperes birtoklási jogát a hrsz2/12-14. hrsz.-ú útingatlanok vonatkozásában az alperes törvényen alapú szolgalmi joga korlátozza csupán, ez azonban nem teszi megalapozottá a birtokba adás iránti kereseti kérelmet.

[35] A törvényen alapuló szolgalom általában csak gyalogos átjárásra jogosít. A jogosultat terheli annak bizonyítása, hogy a gépkocsival történő átjárás biztosításához nagyobb érdeke fűződik, mint a kötelezettnek ahhoz, hogy gépkocsival való átjárástól mentesen használhassa az ingatlanát. A motorizáció egyre növekvő jelentősége és térhódítása önmagában még nem eredményezheti azt, hogy a törvényen alapuló szolgalom, gépkocsival való átjárásra is feljogosítsa a jogosultat (BH1984. 354. számú jogeset, BDT2000. 2024. számú jogeset).

[36] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan utalt arra, hogy a törvényes útszolgalom nem korlátlan ingatlan-használatot jelent, ennek terjedelme vizsgálható. Főszabály, hogy a szolgalom jogosultja a szolgáló telket a saját ingatlana használatával kapcsolatos szükségleteinek indokolt mértékéig használhatja. Jelen perben azonban a kereset és az ellenkérelem korlátaira, illetve a hatáskör hiányára figyelemmel érdemben nem foglalkozhatott ezzel a jogkérdéssel bíróság. Ettől függetlenül megjegyzi az ítéltábla, hogy a fentebb idézett eseti döntések egyrészt a korábbi Polgári Törvénykönyvhöz kapcsolódó bírói joggyakorlatot tükrözik, illetőleg azok olyan tényállású jogesetek, amikor a szolgáló telek tulajdonosa a megvásárlást követően kezdett gazdasági célú tevékenységbe és ehhez vette a korábbinál nagyobb mértékben igénybe a szolgalmat.

[37] Jelen esetben a felperes oly módon adta el a hrsz2/2-4. hrsz.-ú ingatlanokat az alperesnek, hogy azokon már az adásvétel időpontjában, illetve azt megelőzően állattenyésztés, gazdálkodás folyt, így a felek tisztában voltak azzal, hogy ezen tevékenység folytatásához szükség lesz a hrsz2/12-14. hrsz.-ú ingatlanok tehergépjárművekkel való igénybevételére.

[38] Összefoglalva: mivel az alperes az átjárási szolgalmi joga gyakorlásán túlmenően nem akadályozta a felperest a hrsz2/12-14. hrsz.-ú ingatlanok birtoklásában, ezért alaptalan a felperes ezen ingatlanok birtokba adásra vonatkozó kereseti kérelme. A szolgalmi alapú úthasználattal kapcsolatos, felek közti elszámolásra (költségmegosztásra) a telki szolgalom gyakorlására vonatkozó szabályok az irányadók [Ptk. 5:162. § (1), (2) bekezdés].

[39] A felperes fellebbezésében a fentieken túl az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának pontosítását, az „ingatlankomplexum” kifejezés mellőzését is kérte. A megjelölés annyiban valóban pontatlan, hogy a hrsz2/2-4. hrsz.-ú ingatlanok egyenként, külön szerződéssel kerültek az alperes tulajdonába, azok külön is működtethetők, de a gyakorlatban a telepek működése több ponton is kapcsolódik egymáshoz, egy fertőtlenítő kapu van felállítva az ingatlanokba történő bejutáshoz, a tartalék áramellátás biztosítása közös aggregátorról történik stb., így a kifejezés használata nem volt teljesen indokolatlan, annak mellőzését nem találta szükségesnek az ítéltábla.

[40] Az előzőekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[41] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor az alperes fellebbezési ellenkérelmében nem jelölt meg perköltségigényt jelezve, hogy álláspontja szerint a perköltségről az elsőfokú bíróság az eljárást befejező határozatban fog dönteni. Az előzőekre figyelemmel az ítéltábla nem állapított meg az alperes részére fellebbezési eljárási költséget [Pp. 82. § (3) bekezdés].

[42] A felperes eljárási illetékre kiterjedő költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdésére figyelemmel az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.

[43] Az illeték megfizetése során a Szegedi Ítéltáblát és jelen ügyszámot, valamint a felperes adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére vonatkozó felhívásnak a megjelölt határidőben a felperes nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó szabályokat kell alkalmazni [30/2017. (X. 21.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés].

Szeged, 2023. szeptember 14.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró